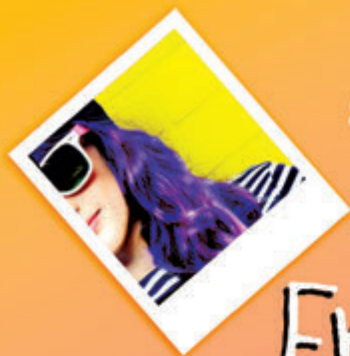

Emma Moss ☆

NOIES YOUTUBERS

Abby, la fabulosa
reina del drama

L'espectacle
ha de continuar!

Estrella Polar

Emma Moss ☆

NOIES YOUTUBERS

Abby, la fabulosa
reina del drama ⚡

*Dedicat a tres noies fabuloses: l'Evie, l'Abigail i l'Olivia,
conegudes com Evablia. Gràcies per inspirar-me! X*

Estrella Polar

Títol original: *Girls can vlog. Amazing Abby, Drama Queen*
Publicat per primera vegada el 2016 per Macmillan Children's Books,
una divisió de Macmillan Publishers International Limited
© Ingrid Selberg Consulting Limited i Emma Young, 2016
© de la traducció: M. Dolors Ventós, 2018
© de la pàgina 68-69: Marcin Krzyzak/Shutterstock.com
© Grup Editorial 62, s.l.u., 2018
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat

Primera edició: gener del 2018

ISBN: 978-84-9137-432-9
Dipòsit legal: B. 26.045-2017
Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions
establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o
escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Capítol II

Per a: LautèticaVellutVermell100@gmail.com

De: fabulosabby@mon_dabby.com

Hola, Tiffany,

Se'm feia estrany escriure «Hola, Vellut Vermell», per això hi poso el teu nom de debò en lloc del teu nom de YouTuber. No et fa res, oi? També se'm fa un pèl estrany —però d'una manera simpàtica— dir-te Tiffany, amb tanta confiança, com si fóssim superamigues! Coneixe't a la festa benèfica de la granja urbana la setmana passada va fer que aquell fos el millor dia de la meva vida, i T'AGRAEIXO de tot cor els consells que ens vas donar a mi i a les meves amigues per al nostre canal de YouTube. Estem superorgulloses d'haver llançat Noies YouTubers i ben aviat farem la nostra primera reunió. Em moro de

ganes de tenir-ho tot organitzat i en marxa. Va ser molt guai que em donessis el teu correu electrònic, per això he pensat que... et faria res fer-me de tutora i donar-me consells per al canal, més endavant?

Ja sé que has d'entretenir gairebé dotze milions de subscriptors, per tant comprendré perfectament que no tinguis temps. 😊

Sigui com sigui, m'encantaria tenir notícies teves, encara que només fos per deixar-me un comentari si tornes a mirar els nostres vídeos. Espero que t'anés bé el llançament del perfum; per Nadal demanaré sens falta que em regalin un flascó de Toc de Vellut; segur que fa una olor FANTÀSTICA!

Abby XXX

—Ja sóc a casa! —va cridar l'Abby mentre tirava la motxilla escolar damunt de la taula de la cuina i se servia un got de Coca-Cola—. Josh! Que hi ets?

Silenci.

I no se sentia música a tot volum provinent de la seva habitació.

El seu germà gran anava al mateix institut que ella, però sovint passaven dies sense coincidir enlloc i ara mateix s'alegrava que no la destorbés aquella bola d'energia xerraire.

La seva mare l'havia avisat que tornaria tard de la feina, per tant l'Abby tenia tota la casa per a ella sola. Genial! Perquè havia de preparar la reunió de Noies YouTubers que organitzava per a les seves amigues, i volia que tot anés com una seda. La Lucy, l'Hermione i la Jessie havien anat a casa per canviar-se (l'uniforme de l'institut destrempava una mica a l'hora de fer vídeos) i no trigarien gaire a arribar.

—Hola, Mini! —va cridar, agafant el gosset falder de color crema que havia vingut a saludar-la al galop, i li va fer un petó a la seva carona aixafada—. Ostres, quin dia! T'he trobat a faltar. I tu? M'has trobat a faltar quan la Susie t'ha tret a passejar? —Va fer una rialleta quan la bestiola li va llepar la cara, i també una ganyota perquè l'alè li feia pudor de pinso de gos. La Susie era la passejadora de gossos que portava el Mini al parc quan l'Abby i en Josh eren a l'institut i la seva mare, a la feina.

Amb el gos en braços, l'Abby va pujar al pis de dalt per treure's l'uniforme i de passada espolsar-se el record d'un dia llarg i estressant a l'institut.

«Ai, que bé!», va pensar, tancant la porta de l'armari de cop per no veure l'uniforme, i es va posar els seus texans arrapats preferits, els de color negre, i un jersei flonjo de color rosa clar. Avui, les classes no s'acabaven MAI, i el professor de Ciències Naturals li havia engegat un sermó per la pèssima nota que havia tret a l'examen de la setmana anterior; ella es pensava que tothom havia tret una mala nota, però es veu que la seva era la pitjor de totes. *Ai, ves!*

El caòtic i divertit assaig de *Grease* a l'hora de dinar li havia salvat el dia, però començava a tenir un cert pànic per culpa del text que s'havia d'aprendre. S'havia afegit a l'obra més tard que la resta d'actors per substituir la Kayleigh (perquè l'havien expulsat, cosa que no va sorprendre ningú).

—Saps què, Mini? Hauré d'assajar sense llegir el text d'aquí a dues setmanes! —va dir l'Abby, que va tornar a agafar el gosset en braços i es va adreçar a la seva imatge al mirall—. És a dir, que m'he d'aprendre tot el paper! En DUES SETMANES! *Hashtag* auxili! —va exclamar, rient, i el gosset la mirava, estranyat. Després, es va posar a endreçar l'habitació. Ja es preocuparia de *Grease* l'endemà.

—Ordre! Reclamo ordre en aquesta primera assemblea oficial de Noies YouTubers! —va cridar l'Abby al cap de quaranta minuts, i, d'un salt, es va posar dreta sobre el llit i va començar a donar cops de raspall contra el prestatge dels llibres.

—Ei! Tranqui, senyora presidenta! —va dir la Jessie, rient, des de la catifa on estava estirada amb un bol de nata agra i uns brètzels de ceba en equilibri precari damunt de l'estómac—. No cal que cridis!

—Bé havia d'aturar la vostra xerrameca! —va exclamar l'Abby, que es va tornar a asseure al llit, somrient—. I ara que ja tinc la vostra atenció... EHEM!, la vostra ATENCIÓ... —Es va interrompre i va mirar la Lucy i l'Hermione, que havien descobert la seva cistella de pintaungles i estaven ocupades pintant-se les ungles de colors diferents l'una a l'altra.

—No t'atabalis, Abby, que t'escoltem! —va dir la Lucy mentre l'Hermione murmurava que el rosa no l'afavoria—.

Quin és el p-primer tema de l'agenda?

Des que havien decidit convertir el canal de YouTube de la Lucy en un canal col·lectiu, l'Abby s'havia autoproclamat líder del grup, i totes estaven ben contentes que fos la seva bulliciosa i extravertida amiga qui se n'encarregués, sobretot la Lucy, que tenia moltes ganes de fer un merescut descans després de portar un canal tota sola. La seva batalla amb el

quequeig i la confiança que havia guanyat a còpia de filmar vídeos eren una font d'inspiració per a tot el grup.

—Comencem pel començament: hem de decidir el full de ruta —va dir l'Abby—. Estem d'acord que entre totes pujarem dos vídeos de Noies YouTubers a la setmana? —La gràcia de tenir un canal compartit era que ara filmarien els vídeos per torns, en dies diferents, de temes diferents, soles o en grup, per augmentar el nombre de fans.

—A mi em sembla bé —va dir la Jessie, llançant un brètzet enlaire i atrapant-lo amb la boca—. Podem aportar idees a les reunions i decidir qui fa què. —Les altres hi van estar d'acord.

L'Abby va picar de mans.

—Fantàstic! El tema següent són... els subscriptors! I com crear vídeos que els ENTUSIASMIN per tenir-ne molts més!

—M'alegra que hagi tret aquest tema —va dir l'Hermione, que es bufava les ungles d'una mà perquè se li assequés la laca mentre amb l'altra obria un quadern—. He fet unes estadístiques i, tot i que encara no hem pujat res, el canal de Noies YouTubers ja té cinquanta-quatre subscriptors. Ho he comparat amb la llista de subscriptors de la Lucy i la majoria provenen del seu canal.

—Sí, hi v-va haver unes quantes persones que v-van deixar un comentari a l'últim vídeo de la LucyLocket dient

que ens seguirien al canal nou —va comentar la Lucy—. P-però no tants com m’esperava. És una m-mica depriment passar de més de mil subscriptors a cinquanta-quatre.

La Jessie es va aixecar d’un bot, va tirar per terra el bol i va escampar brètzels pertot arreu, cosa que va entusiasmar el Mini.

—No ens posem nervioses. El secret, amigues meves, és la satisfacció. —Va alçar les mans al cel amb un gest dramàtic—. Satisfacció, satisfacció i satisfacció! La gent només se subscriu a un canal quan saben què els dóna i llavors en volen veure més! Ja des del nostre primer vídeo hem d’enviar un missatge ben clar: Noies YouTubers penja uns vídeos fabulosos, inspiradors i addictius! —I per donar-hi més èmfasi, va clavar un cop de peu lateral de karate.

—Vols dir el vídeo que hem de començar a gravar d’aquí a cinc minuts? Això si la Jessie no ens lesiona amb un dels seus moviments esbojarrats... —va dir l’Abby rient mentre esquivava un cop de peu—. Vinga, rumiem! Jessie, tu tens els dolços que ens van sobrar de Halloween; els reptes amb menjar sempre són divertits i hem de donar una imatge amistosa i simpàtica. —Llavors es va fixar que l’Hermione encara fullejava el seu quadern.

—Què? No sempre sóc xerraire, jo —va dir l’Hermione, que va fer un sospir i va mirar l’Abby per sota del serrell—.

Però de vegades és millor que ens comportem tal com som. I què, si de vegades sóc una mica tímida? Nosaltres volem caure bé a la gent pel que som, no?

—L'Hermione té raó —va dir la Lucy—. No ens podem passar de xerraires. I, a més, trobo que totes q-quatre quedem prou equilibrades!

L'Abby va assentir i va somriure a l'Hermione.

—Totalment d'acord. Només volia dir que hem de mantenir el ritme. Som un gran equip!

—Per cert, PARLANT de «grans equips»... No ens has d'explicar res, Lucy? —va dir la Jessie.

—Sí, LUCY... —va dir l'Abby amb segones. L'Hermione es va posar a riure i va somriure a la Lucy.

La Lucy es va posar vermella.

—No sé de què em p-parleu.

—Ah, no? —L'Abby va mirar les altres, gaudint del moment—. Potser m'equivoco, però em pensava que tenies una cita superapassionada amb el noi que et vols lligar, que fa setmanes que et vols lligar amb *desesperació*, i que era la cosa més emocionant que t'ha passat en molt de temps, però ja han passat vint-i-quatre hores i no has posat al dia les teves millors amigues...

—És que... en S-Sam i jo... —La Lucy es va quedar sense veu i es va posar a acariciar el Mini.

La Jessie se la mirava, bocabadada.

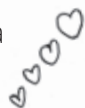
—No et tallis, nena! En Sam i jo... vam anar a nedar? En Sam i jo... vam anar a Las Vegas i ens vam casar? En Sam i jo... vam ser víctimes d'una abducció extraterrestre i ens van intercanviar els cervells?

—Ei! —va cridar l'Hermione mentre la Lucy continuava amanyagant el Mini en silenci—. Deixeu-la en pau, ties! —I en veu més baixa, va afegir—: Potser no ens n'ha parlat perquè la cita no va ser tan perfecta com s'esperava... —Però no podia evitar observar la Lucy, que va esclafir a riure.

—Gràcies, Hac. Però la cita va ser... a-gradable. Força agradable. —Les altres van xisclar i van xiular com boges.

—Ah, és per això que no em contestaves els e-mails, bruixeta! —va dir l'Abby.

—És que encara ho havia d'assimilar... Em sap greu si m'he fet la misteriosa. —La Lucy va mirar el cel, amb una expressió somiadora—. Però no us penseu que va ser res de l'altre món: una hamburguesa, una passejada, un cafè, una altra passejada... I vam xerrar pels descosits, hores i hores. —Ignorant les rialletes, va continuar parlant sense aturador—: Em penso que m'agrada... que m'agrada molt. Més que abans. Jo diria que n'estic enamorada! —Es va posar vermella i va amagar la cara darrere d'un coixí.

Totes van xisclar d'emoció. L'Abby la va abraçar.

—Oh! Me n'alegro tant per tu! M'imagino la Lucy i en S-Sam asseguts sota un arbre... fent-se PETONS... Ei! Us vau fer petons, oooi?

—Que si ens vam fer petons, en Sam i jo, Mini? Ens en vam fer? S-sí! Ens en vam fer. Mentre passejàvem.

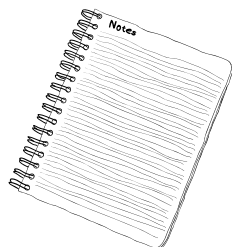
—Oostreees! —va cridar l'Abby—. No em puc creure que ens ho diguis ara! —I llavors, dirigint-se a tot el grup, va dir—: Ara que hi penso, nenes, us he de confessar que a mi també em fa gràcia un noi...

—Qui? En Charlie? Em sap greu dir-t'ho, Abby, però no és cap novetat. —Les altres es petaven de riure. En Charlie era una meitat del canal Broomingstein, de YouTube (en Josh, el germà de l'Abby, n'era l'altra meitat) i era un guaperes. Quan ell voltava per allà, l'Abby reia i feia coses rares.

—No, i ara! És un amic del meu germà i prou. No, jo vull dir en Ben, el que fa de Kenickie a *Grease*. Balla molt bé i té una veu fabulosa. Estic gairebé segura que avui m'ha picat l'ullet.

—Mira que bé! —va dir la Lucy, rient—. Daixò... em sap greu interrompre la sessió de xafarderies, però potser hauríem de començar a preparar el vídeo, no trobeu?

—Sí —va dir l'Hermione, que es va posar a fullejar el seu quadern—. Per on anàvem? Ah, sí! Les galetes de Halloween i satisfer els subscriptors.

VÍDEO 1

FOS D'ENTRADA: HABITACIÓ DE L'ABBY - DIA

L'ABBY, la LUCY, l'HERMIONE i la JESSIE estan amuntegades als peus del llit de l'Abby. Hi ha espelmes enceses a l'habitació.

TOTES: Hola, gent!

ABBY: Nosaltres no sabem ben bé qui ens mira, però segur que ens recordeu del fantàstic canal de la Lucy.

Totes assenyalen la LUCY.

ABBY (*continuació*): Ja hem fet uns quants vídeos juntes, i aquest canal seguirà la mateixa línia!

LUCY: N-no és que no m'agradés tenir un canal propi, però amb el nou no estaré tan estressada. I com que podreu veure aquestes noies tan guapes més sovint... tothom content!

ABBY: Sobretot ara que tens NÒVIO i només tindràs temps per fer coses de PARELLETES.

La LUCY li clava una empenta.

LUCY: Però continuo compromesa amb els vídeos, QUE CONSTI!
A més, n-no sóc l'única ENAMORADA.

HERMIONE: Feu bondat, nenes!

JESSIE: Comencem el repte superàcid? SISPLAU!

HERMIONE: Encara no! Hem de donar la benvinguda com cal als nostres subscriptors. —Mira de dret a la càmera—. PERDONEU, SEGUIDORS. Avui, n'hi ha un parell que es comporten com si tinguessin cinc anys. El tema del vídeo és donar-vos les gràcies per mirar-nos i, daixò, espero que ho continueu fent tot i aquest començament tan caòtic.

L'ABBY es passa la mà pels cabells per arreglar-se'ls.

ABBY: Us volíem passar un tastet dels nostres vídeos perquè us animeu a mirar-nos dos cops per setmana. També volem que ens digueu quina mena de vídeos us agradaria veure. Encara estem estudiant els continguts, però pujarem un vídeo dos cops per setmana com a mínim i tocarem una pila de temes...

L'ABBY els enumera amb els dits a mesura que els diu.

ABBY (*continuació*): ...maquillatge, moda, aparadors de compres, pastisseria, esports, etiquetes, tota mena de reptes, bromes, pizzes, ioga, córeos de ball, visites a habitacions, canvis d'imatge... Ah, i també... com fer sushi!

JESSIE (*la interromp*): I reptes superàcids!

TOTES RIUEN. L'HERMIONE pren notes com una desesperada i després tira el boli a terra i fa un sospir d'alleujament.

ABBY: ENTESOS, ENTESOS! Ja ho he captat... Et toca, Jess!

La JESSIE treu una bossa de caramels superàcids Gobstoppers de la motxilla i la posa damunt del llit.

JESSIE: Els vaig encarregar als Estats Units per Halloween, però encara no els he tastat. Es veu que primer són dolços i a poc a poc es tornen àcids. El repte consisteix a veure qui els pot aguantar més estona a la boca. Preparades? Som-hi!

La JESSIE se'n posa un a la boca i les altres la imiten. Es miren i somriuen abans de començar a fer carotes. L'HERMIONE sembla especialment horroritzada i cada vegada fa més ganyotes a mesura que passa el temps.

L'HERMIONE s'aixeca, corre cap a la paperera, sortint del camp visual, i escup el caramel.

HERMIONE: Ai, DÉU MEU, quin fàstic!

L'ABBY camina per l'habitació bellugant el cap. La LUCY es posa una mà a la boca. La JESSIE se'n va molt tranquil·la i somrient.

HERMIONE (*continuació*): Nenes, com ho podeu resistir?

L'ABBY i la LUCY es miren, arrenquen a córrer i escupen els caramels. La JESSIE arronsa les espatlles, mastega el seu gobstopper i se l'empassa.

JESSIE: Massa fàcil! Jo vull que hi hagi una mica més de competició als reptes de menjar!

HERMIONE: Com t'ho has fet? De poc no vomito!

ABBY (*que encara fa ganyotes*): Daixò... no sé si és el que volíeu veure avui, espectadors, però és el que hi ha! Tres reaccions de fàstic i un exemple dels poders sobrehumans de la Jessie. Si us ha agradat, poseu uns polzes amunt a sota i deixeu un comen... MINI!
NO!

El MINI ha trobat els caramels damunt del llit i els ensuma encuriolit; després, hi fa una llepada. El MINI fa uns grunyits desesperats i surt corrent de l'habitació. Totes panteixen.

ABBY

Ostres... vaig a veure si està bé. Daixò, a reveure, penya!

Totes fan un gest de salutació.

FOS EN NEGRE.

Visites: 156 i creixent

Subscriptors: 103

Comentaris:

billyelnen: ha, ha, ha! Pobre Mini!

Bromingsteinjosh: No enverinis el gos, germaneta!

Fabulosa_Abby_xxx: Està bé... Ara menja pinso de gos «de debò»...

reina-dakota: Ecs! Heu tornat... Ai, m'he descuidat de subscriure'm!

#nodemanoperdó

MagaMorgan: Ei, Noies YouTubers! Em moro de ganes de fer una col·laboració amb vosaltres!

StephDiuHola: Quina il·lu! 😊 Ben tornades, noies. M'agradaria veure més vídeos amb consells de bellesa ❤️❤️

guspieresrosa: I de compres! *se subscriu*

(mostra 5 comentaris més)

